

TRẺ NÓI CHUYỆN.

Trẻ ở khoảng tuổi vài tháng đã có thể phát âm được những tiếng như tiếng chim, hoặc ríu rít nói tiếp hoặc từng tiếng rời rạc và em rất thích thú nếu được một người lớn đi ngang qua và dừng lại chỗ em nằm chịu khó chun môi uốn lưỡi để cùng em nói chung một thứ âm thanh mà chẳng ai hiểu ai được hết. Nhưng mẹ cứ tin em đi mặc dầu em mới có vài tháng thôi, song nếu mẹ uốn lưỡi như thế nào thì em cũng có thể bắt chước theo mẹ như thế ấy. Mẹ tròn môi em cũng tròn môi mẹ phát âm em cũng phát âm. Vì thế cho nên những âm thanh vô nghĩa này cũng quan trọng không kém gì những âm mà em có thể nói được về sau này.



Đối với một bà mẹ có nhiều con thì có lẽ mẹ không lấy gì làm ngạc nhiên lắm khi thấy một trẻ sơ sinh có thể có những phát âm khác hơn tiếng khóc của em. Em đã có thể sẵn sàng để làm quen với những âm thanh khác nhau ở chung quanh em, để em có thể biểu lộ cho mẹ thấy cảm tưởng và những đòi hỏi cần thiết của em.

Trước tiên em cũng phải cố gắng phát âm ra những âm thanh đó. Và mẹ và cha và anh chị v.v... đều có thể giúp em một cách hữu hiệu bằng cách tự để mình bị lôi cuốn và bắt chước theo từng âm thanh của em. Cũng ríu rít, cũng “đót đót” với em và những âm thanh đó đối với em còn quan trọng hơn cả những âm thanh rõ rệt của mẹ nữa. Em có thể bắt chước theo mẹ để nói cho được những âm mà em chưa có được. - Mẹ ơi! Có phải mẹ đang chun môi như thế này không? Em cũng làm được như mẹ thấy chưa?

Mẹ đang nâng đầu em lên, mẹ đang cầm lấy tay em, miệng mẹ tròn như chữ “O”, em nói tiếng của em, mẹ nói tiếng của mẹ, em chẳng cần hiểu mẹ đang nói gì miễn là mẹ sẵn sàng dự vào cuộc đàm thoại với em là được rồi. Em đang nói chuyện bằng miệng và cả bằng tay với mẹ nữa. Ôi cuộc đàm thoại sôi nổi quá, vì thế cho nên những gì mà em không thể nói bằng miệng được thì em nói bằng mắt với mẹ vậy. Và cả mẹ, và cả em đều vô cùng thích thú, phải vậy không hở mẹ?

Những tìm hiểu cho thấy là những câu nói của trẻ thơ gồm những câu nói toàn là âm thanh huyền diệu và không cần cho có tiếng nói rõ ràng như thế rất quan trọng trong những tháng đầu tiên của em. Những âm thanh trầm bổng, đều đặn, cao vút

là những điều cốt yếu cho một đứa trẻ để có thể sẵn sàng thu nhận tất cả những điều khác nhau ở chung quanh em. Trong một cuộc đàm thoại bằng những âm điệu trầm bổng với mẹ em, đầu em mới hai ba tháng, em đã có thể học được từ mẹ em sự cảm thông qua giọng nói các điều kiện hoàn cảnh khác nhau của sự việc và của con người. Vì thế cho nên âm điệu trầm bổng cũng cần thiết khi mẹ nói chuyện với em và các âm các chữ mẹ nên nói dần dần rõ, cũng quan trọng, vì em có thể bắt chước tất cả những điều này. Em rất thích tiếp tục lặp đi lặp lại những âm mà em đã học được, hoặc của chính em phát ra, đôi khi mẹ thấy em nằm một mình mà cũng nói chuyện không ngắt.



Cha mẹ cũng có thể tìm hiểu được em qua ngôn ngữ bí mật này. Những phát âm như thế của em không những quan trọng cho em về sau này khi em biết nói rõ ràng, mà còn cần thiết cho một đứa trẻ trong năm đầu tiên, em có thể dùng âm thanh của em để kéo được sự chú ý của cha mẹ cho mọi sự đòi hỏi của em. Sự nói chuyện với em bằng những tiếng không rõ ràng rất tốt và cần thiết vì sau đó trẻ sẽ cho thấy rằng trẻ cần học những âm thanh khác hơn nữa trong cử chỉ và giọng nói của em khi em lớn hơn ở tuổi bảy hoặc tám tháng. Cha mẹ sẽ nói những âm thanh khác hơn và em sẽ thích thú được lắng nghe và bắt chước. Điều này cắt nghĩa giản dị cho thấy đây là lúc mà trẻ có thể nhớ được những vần điệu mà em đã học. Tiếng nói rõ ràng đầu tiên mà em thường nói là tiếng “mẹ” hoặc “cha”. Đối với em hai tiếng đó thoát tiên vẫn không có một nghĩa gì cả, nhưng dần dần sau đó em sẽ hiểu được nhờ vào những cử chỉ của mẹ em. Em sẽ tìm ra được những chữ này bao gồm cả một sự thương yêu triều mến và an toàn của cả “cha” lẫn “mẹ”.



Dã-Thảo
Tháng 08/1984.

< Evie Sophia Thiện Mỹ

